

Πύρρειος νίκη της ουκρανικής κυβέρνησης η μάχη κατά της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας

Άρθρο του αντιπροέδρου του Συνοδικού Τμήματος Σχέσεων της Εκκλησίας με την Κοινωνία και τα ΜΜΕ Β. Κιπσίντζε

Οι διώξεις κατά της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας κατατάσσονται σ' εκείνες τις διαδικασίες της παγκόσμιας πολιτικής, οι οποίες έπαψαν να χρειάζονται κάποια ειδική απόδειξη. Αναγνωρίζονται από πολλές προσωπικότητες της κοινωνίας και δημοσιολόγους, καταχωρήθηκαν σε έγγραφα διεθνών οργανισμών, στις μαρτυρίες θρησκευτικών ηγετών και τις εμπειρογνωμοσύνες νομικών. Ωστόσο αυτές οι διώξεις δεν σταματούν και τούτο συμβαίνει διότι κάπου στα «κέντρα λήψεως αποφάσεων» γεννήθηκε η σκέψη ότι για τη μάχη κατά της Ρωσικής Ορθοδοξίας όλα απολύτως τα μέσα είναι καλά.

Το ότι η Ουκρανική Εκκλησία ανήκει στη Ρωσική Ορθοδοξία δεν είναι ζήτημα μιας συγκυριακής πολιτικής στο πλαίσιο της κρίσεως στις σχέσεις, η οποία δημιουργήθηκε μεταξύ της Ρωσίας και των χωρών του δυτικού κόσμου. Η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία ουδέποτε είχε θέση υποστήριξης της ρωσικής ηγεσίας, δεν καλούσε σε ανατροπή της ουκρανικής κυβέρνησης, δεν επέβαλε επιτίμιο ακοινωνησίας σε κανέναν, ακόμη και όταν οι Αρχές σχεδίαζαν εσκεμμένα αντιχριστιανικές πρωτοβουλίες, όπως το νομοσχέδιο για τη νομιμοποίηση των γάμων ομοφύλων στην Ουκρανία. Με άλλα λόγια αυτή η θρησκευτική κοινότητα πάντοτε έμεινε νομιμόφρων από την άποψη της συμμόρφωσης στους ουκρανικούς νόμους.

Συνεπώς δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία για εκείνους, οι οποίοι βάλθηκαν να την εξαφανίσουν, είναι ένοχη απλώς και μόνον επειδή υπάρχει εν γένει. Και αυτή η ύπαρξη προκαθορίζεται από το ότι ο ενιαίος λαός, πρόδρομος του ρωσικού, του λευκορωσικού και του ουκρανικού λαού, βαπτίσθηκε ορθόδοξος το 988, διήλθε μια όχι εύκολη, αλλά κοινή ιστορική πορεία στο πλαίσιο μιας ενιαίας Εκκλησίας, σεβόμενος τους ίδιους Αγίους, αναπέμποντας δεήσεις στην ίδια γλώσσα. Ακολουθώντας κάποιες αόρατες οδηγίες η ουκρανική κυβέρνηση θέλει να καταστρέψει την ιστορία και τον θρησκευτικό πολιτισμό του ίδιου της του λαού, ξαναγράφοντάς τους. Οι άνθρωποι, που πρόλαβαν τη σοβιετική εποχή, ενθυμούνται ότι μετά την επανάσταση η θρησκεία γενικότερα ανακηρύχθηκε απόλυτο κακό, σύμφωνα με αυτή τη θέση ξαναγράφηκαν όλα τα εγχειρίδια, κατεδαφίσθηκαν πολλοί ναοί, όσοι δεν εντάσσονταν στο δόγμα της αντιθρησκευτικής κοινωνίας εξολοθρεύθηκαν. Με πλήρη σοβαρότητα ήθελαν να προβάλουν στην τηλεόραση τον «τελευταίο παπά». Αυτό το κοινωνικό πρόγραμμα απέτυχε, διότι είναι αδύνατο να νικήσει κανείς τον Θεό, χωρίς να καταστρέψει τον ίδιο του τον εαυτό. Το ίδιο ισχύει και για την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία: η «νίκη» επ' αυτής θα σημαίνει την αυτοκαταστροφή του ουκρανικού λαού. Είναι βαθιά συμβολικό ότι επικεφαλής του κράτους, το οποίο υλοποιεί αυτή την πολιτική, είναι ένας

άνθρωπος, ο οποίος δεν ανήκει στην Ορθοδοξία και συνεπώς δεν αντιλαμβάνεται ή δεν θέλει να αντιληφθεί εναντίον τίνος μάχεται.

Μιλώντας, λοιπόν, για τις αυτονόητες αποδείξεις αξίζει να θυμηθούμε την έκθεση του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα από τις 4 Οκτωβρίου 2023, όπου αναγνωρίστηκε η παραβίαση της ελευθερίας του θρησκευέσθαι για τους Ουκρανούς πιστούς, τη μαρτυρία του Ουκρανού δημοσιογράφου και λογοτέχνη Γιαν Ταξιούρ κατά την παρέμβασή του στο πλαίσιο της από 26^{ης} Ιουλίου 2023 ειδικής συνεδριάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Οικουμενικού χαρακτήρα προσωπικότητες στην Ευρώπη επίσης αναγνωρίζουν τις παραβιάσεις της ελευθερίας του θρησκευέσθαι, έτσι ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Μίνστερ Τόμας Μπρέμερ δημοσίευσε στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 πόρισμα, με το οποίο απέρριψε τα αποτελέσματα της λεγόμενης θρησκευολογικής εμπειρογνομosύνης, η οποία ετοιμαζόταν στην Ουκρανία, προκειμένου να τεκμηριώσει τη διάλυση των νομικών προσώπων της Ουκρανικής Εκκλησίας. Πολλά από αυτά τα δεδομένα βρήκαν απήχηση στις επιστολές του Προκαθημένου της Ρωσικής Εκκλησίας Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου, οι οποίες εστάλησαν κατ' επανάληψιν στις ηγεσίες του ΟΗΕ, του ΟΑΣΕ, του Συμβουλίου της Ευρώπης και σε πολλές άλλες θρησκευτικές και κοινωνικές προσωπικότητες.

Οι διώξεις κατά της Ουκρανικής Εκκλησίας είναι μια προμελετημένη εκστρατεία, που σχεδιάστηκε κατά τα πρότυπα των θεομάχων της κομμουνιστικής εποχής. Συμπεριλαμβάνει την καμπάνια στα ΜΜΕ με κατηγορίες για εσχάτη προδοσία, το κλείσιμο ιερών ναών και μονών, την τρομοκρατία έναντι των σπουδαιότερων κληρικών. Επ' αυτού θα επικεντρωθούμε αναλυτικότερα.

Σύμφωνα με πληροφορίες της Υπηρεσίας Ασφαλείας της Ουκρανίας, το 2022-2023 ασκήθηκαν 70 ποινικές διώξεις κατά κληρικών της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας υπό τη δικαιοδοσία του μητροπολίτη Ονουφρίου, συμπεριλαμβανομένων 16 κατά μητροπολιτών. Από το συνολικό αριθμό των διώξεων 20 αφορούν κατηγορίες για «έσχλη προδοσία» και «δωσιλογισμό», 18 «παραβιάσεις της ισοτιμίας των πολιτών αναλόγως των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων». Κατηγορήθηκαν 26 ιεράρχες και κληρικοί, ενώ για τους 19 εκδόθηκαν δικαστικές ετυμηγορίες.

Κάποτε θα εκδοθεί το βιβλίο των θυμάτων της αντεκκλησιαστικής τρομοκρατίας κατά των κληρικών της Ουκρανικής Εκκλησίας και ο κατάλογος αυτός μπορεί να καταρτισθεί ήδη από τώρα.

Ο μητροπολίτης Ιωασάφ Γκουμπέν και ο πρώην πρωτοσύγκελος της εκκλησιαστικής επαρχίας Κιροβογκράντ της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας πρωθιερέας Ρωμανός Κοντρατιούκ καταδικάστηκαν στις 11 Μαΐου 2023 σε τρία χρόνια φυλάκισης με διετή αναστολή, χωρίς να έχουν δικαίωμα να κατέχουν ηγετικές θέσεις σε θρησκευτικές οργανώσεις.

Ο μητροπολίτης Τούλτσιν και Μπρατσλάβ Ιωνάθαν καταδικάστηκε στις 7 Αυγούστου 2023 από το

δημοτικό δικαστήριο της Βίνιτσα σε πέντε χρόνια φυλάκισης με κατάσχεση περιουσίας.

Στον μητροπολίτη Βίσγκοροντ και Τσερνόμπιλ Παύλο αποδόθηκαν την 1^η Απριλίου 2023 υποψίες για την «παραβίαση της ισοτιμίας των πολιτών» και την «δικαιολόγηση της στρατιωτικής επιθέσεως» βάσει δημόσιων παρεμβάσεων του κατά του σχίσματος και ηχογραφήσεων, προϊόν υποκλοπής τηλεφωνικών του κλήσεων. Στις 13 Ιουλίου τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση στο ανακριτικό κρατητήριο του Κιέβου. Στις 7 Αυγούστου 2023 αφέθηκε ελεύθερος με τεράστια εγγύηση 33 εκατ. γριβνών (περισσότερο από 829.000 ευρώ), που συγκεντρώθηκε από τους Ουκρανούς πιστούς. Στις 14 Αυγούστου του 2023 υπέστη έμφραγμα του μυοκαρδίου και εγχείρηση καρδιάς.

Στις 20 Φεβρουαρίου 2023 στον μητροπολίτη Τσερκάσι και Κάνεφ Θεοδόσιο αποδόθηκαν υποψίες για την «παραβίαση της ισοτιμίας των πολιτών» βάσει των δημοσίων παρεμβάσεων του, με τις οποίες καταδίκασε το σχίσμα. Τον Απρίλιο του 2023, εξαιτίας της αποδόσεως σε αυτόν νέων υποψιών για «δικαιολόγηση της στρατιωτικής επιθέσεως» το προληπτικό μέτρο κράτησης άλλαξε από το δικαστήριο σε 24ωρο κατ' οίκον περιορισμό.

Οι ποινικές διώξεις κατά των Ουκρανών ιεραρχών ενεκρίθησαν δημοσίως από τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, γεγονός, που για άλλη μια φορά υπογραμμίζει το άμεσο ενδιαφέρον του για τις ταλαιπωρίες των Ουκρανών πιστών.

Αυτός ο κατάλογος δεν συμπεριλαμβάνει πολλούς άλλους ιερείς, οι οποίοι είναι φυλακισμένοι, αγνοούνται ή ανταλλάχθηκαν ως αιχμάλωτοι πολέμου από τη ρωσική πλευρά. Σε γενικές γραμμές έναντι των κληρικών εφαρμόζεται μια μέθοδος, η οποία επίσης διαμορφώθηκε κατά την περίοδο της κομμουνιστικής αντιθρησκευτικής τρομοκρατίας, δηλαδή η κράτηση πολιτικών ομήρων. Συλλαμβάνουν ανθρώπους και τους διώκουν πέραν κάθε έννοιας νομιμότητας, απλώς και μόνον για να εκφοβίσουν όλους τους υπολοίπους, αναγκάζοντάς τους να μεταπηδήσουν σε μια άλλη «εκκλησία», δηλαδή την «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας», έναν πνευματικό Φρανκενσταίν, μια δομή, που δημιουργήθηκε με κοινές προσπάθειες του Στέιτ Ντιπάρτμεντ των ΗΠΑ, του πρώην προέδρου Π. Ποροσένκο και του Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Μια σχισματική κοινότητα, που καλείται να «εκμηδενίσει» την Ουκρανική Ορθοδοξία, να αρχίσει τη νέα της ιστορία όχι από το 988, αλλά από το 2018, όταν δόθηκε στους αυτοχειροτόνητους η «άδεια διακυβερνήσεως», ο τόμος υπό τον όρο του μίσους έναντι των πάντων, όσων συνδέουν την Ουκρανία με τη Ρωσική Ορθοδοξία.

Είναι αδύνατο να προβλέψουμε πόσοι άνθρωποι δεν θα αντέξουν την πίεση και την απάτη και θα προσχωρήσουν στο σχίσμα, το οποίο κατέστη ένα είδος «επίσημης και χωρίς εναλλακτική θρησκείας» της Ουκρανίας. Αυτή η θρησκεία, κατά τους σχεδιασμούς των πρωτεργατών αυτού του τερατώδους κοινωνικού πειράματος, οφείλει να εγγωθηί ώστε οι Ρώσοι και οι Ουκρανοί από «άδελφους εις τὸν αἰῶνα» να μετατραπούν σε διαχρονικούς εχθρούς. Εννοείται ότι η κανονική Ορθοδοξία, η οποία επί αιώνες ενώνει τους λαούς της ιστορικής Γης των Ρως, επουλώνει και θεραπεύει τα τραύματα του πολέμου, παρά τον έξωθεν υπαγορευμένο σκοπό να καταστούν ανίατες

αυτές οι πληγές.

Η «νίκη» επί της απροστάτευτης Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας υπό τη σιγή ιχθύος εκείνων, οι οποίοι επί δεκαετίες κήρυσσαν την απεριόριστη αξία της ελευθερίας του θρησκευέσθαι, θα είναι ήττα του συνολικού συστήματος ψεύτικων αξιών, στις οποίες κανείς και ποτέ δεν θα πιστέψει πλέον. Και αυτή η ήττα έχει ήδη προκληθεί.

Συνοδικό Τμήμα Σχέσεων της Εκκλησίας με την Κοινωνία και τα ΜΜΕ / Patriarchia.ru

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/authors-analytics/91023/>